

- तीर्णशृङ्ग (ती० + शृङ्ग) adj. spitzförmig AV. 19,30,2.
 तीर्णदेश m. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 31.
 तीर्थ 2) TS. 7,2,1,4. — 4) पतञ्जलिना गुरुणा तीर्थदर्शना Ind. St. 5, 139. — 8) Çiq. 14, 9. Sp. 347, Z. 3. fgg. die Personennamen आनन्द-तीर्थ u. s. w. gehören zu 12). — 9) Çiq. 2, 111 (zugleich Bed. 1.). तेषां चैव गतिस्तीर्थीयसंज्ञेयां प्रचिह्नयताम् MBu. 4, 959. hier nach dem Schol. = चारु Späher. — 12) N. eines der zehn auf Schüler Çamkarakāraja's zurückgeführten Bettlerorden, dessen Mitglieder das Wort तीर्थ ihrem Namen beifügen, Verz. d. Oxf. H. 227, b, 15. WILSON, Sel. Works 1, 202. fg.
 तीर्थक 3) n. = तीर्थ ein heiliger Badeplatz: पुष्करं HARIV. 13912.
 तीर्थकर m. so v. a. Bahnbrecher, insbes. auf dem Gebiete der Religion, Religionsstifter, Reformator SARVADARÇANAS. 77, 12. 101, 7. Davon nom. abstr. ०त्त n. 43, 9.
 तीर्थकाशिका f. Titel eines Werkes HALL 94.
 तीर्थकृत् Bahnbrecher, Religionsstifter, Reformator VARĀH. BHU. 13, 4.
 तीर्थचिन्तामणि m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 289, a, 1. 292, a, 25.
 तीर्थपति m. das Haupt der Secte, welche den Ocean verehrt, Verz. d. Oxf. H. 230, b, 42.
 तीर्थपूजा f. Bez. einer best. Cerimonie bei den Vaishṇava: das Waschen der Statue Kṛṣṇa's in heiligem Wasser WILSON, Sel. Works 1, 148.
 तीर्थभूत, साधूनां दर्शनं पुण्यं तीर्थभूता हि साधवः da Gute heilige Badeplätze —, heilig sind Spr. 3220.
 तीर्थयात्रा, ०त्तव bildet einen Theil des Smṛtitattva Verz. d. Oxf. H. 288, a, No. 683.
 तीर्थशिला, es ist श्रोणी तीर्थशिला zu lesen; vgl. Spr. 1970.
 तीर्थोक्तिर, आत्मा हि तीर्थोक्तिर्यते Buḷg. P. 10, 38, 20.
 तीर्थ्य vgl. स०.
 तोत्र 1) तमम् Spr. 3321. तोत्रातितीत्रं तयः 3791. विरक्तिर्द्विविधा प्रोक्ता तोत्रा तोत्रतरेति च Verz. d. Oxf. H. 269, a, 16. fg.
 तोत्रसोमं 1) adj. etwa bei welchem starker Soma getrunken wird TS. 7, 2, 5, 5. — 2) m. N. eines Ekāha PANKAV. Br. 18, 3, 2. 3. — Vgl. तीत्रसुत्.
 तुक् s. 1. तुच्.
 तुखार, die Bomb. Ausgg. des MBu. und HARIV. schreiben überall तुषार.
 तुङ्ग 1) नासावश KATHAS. 33, 47. गर्वेण तुङ्गं शिरः Spr. 3400. — 2) a) Spr. 2329. — f) ०कालियैः R. 7, 42, 2. — g) ०वरप्रदान Verz. d. Oxf. H. 13, a, 1. — Vgl. ब्रह्म०, सु०.
 तुङ्गव (von तुङ्ग) n. Höhe: घट्टौ, मनस्विनि Spr. 1040.
 तुङ्गभद्र 2) तुङ्गभद्रानदीतीर्थ Verz. d. Oxf. H. 149, a, 10.
 1. तुच्, तुक् HALĀJ. 2, 312. 3, 50. AUFRECHT nimmt तुक् als Thema an.
 तुच्छ 1) करोति निर्मलाधारस्तुच्छस्यापि महार्थताम् ein nichtiges Dir Spr. 602. तुच्छातुच्छयोः SARVADARÇANAS. 149, 20.
 तुच्छव SARVADARÇANAS. 168, 18.
 तुच्छान्य lies taubes —, leichtes Korn.
 तुष्टिगुट = हिंस nach dem Schol.
 तुडिग m. N. pr. eines Fürsten Ind. St. 8, 393. 404.
 तुण्ड 1) Schnabel Spr. 1741. Buḷg. P. 10, 11, 50. Mund: दत्तविकीर्णं जातं तुण्डम् Spr. 3391. Z. 7. fg. lies Spitze: मूलैर्यस्तुण्डैः HARIV. — 4) m. N. zweier Cucurbitaceen, = ईर्वाक und कुष्माण्ड Hār. 236.

- तुण्डि 3) = उन्नतनाभि HALĀJ. 2, 455. तुन्दि ÇKDR. nach ders. Aut. unter उन्नतनाभि. — 4) hierher oder zu तुण्ड das f. तुण्डी Spr. 3144. Hār. 236 zu streichen, da daselbst तुण्ड gemeint ist.
 तुण्डिक 2) b) = श्रोणी, बिम्बी HALĀJ. 2, 48. — Vgl. भूमि०.
 तुव्यक unter den Rasa Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761 (तुच्छक die Hdschr.).
 तुय auch TS. 1, 4, 13, 1. 6, 6, 1, 2.
 1. तुद् mit अनु, अनुतुन्न eher wiederholt gestossen.
 — प्रति s. प्रतीतोद.
 — सम्, यशमयो ऽसाधु चिकित्सितो नृणां पुनः पुनः संतुदति प्रोक्तान् so v. a. immer wieder hervorbricht Buḷg. P. 11, 28, 28.
 तुन्द 1) मुक्तापविशतस्तुन्दम् (भवति) Spr. 2032. (तुन्द die Hdschr.).
 तुन्दि 2) vgl. oben u. तुण्डि 3).
 तुन्दिल in einer Inschr. COLEBR. Misc. Ess. II, 311, 10 fehlerhaft für चञ्चला; vgl. Journ. of the Am. Or. S. 7, 43.
 तुमल 1) कुतो ऽत्राश्रुतपूर्वो ऽयं श्मशाने तुमलो रवः KATHAS. 97, 26. तुमल (sic) m. = व्याकुला रवः HALĀJ. 1, 139. MBu. 7, 6670. 7, 7193 liest die ed. Bomb. तुमल.
 तुम्बर Buḷg. P. 12, 11, 33. MBu. 1, 2559 hat die ed. Bomb. तुम्बुरु.
 तुम्बलुक N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 4.
 तुम्बुम, die ed. Bomb. st. dessen उद्भस.
 तुम्बुर 1) die neuere Ausg. तुम्बराः.
 1. तुर Z. 3 füge hinzu RV. 2, 34, 3.
 2. तुर vgl. noch पृत्सुतुर.
 तुरक m. pl. die Türken Verz. d. Oxf. H. 340, a, 31. die Türkei 339, b, 41.
 तुरका (lies तुरका) m. pl. die Türken Verz. d. Oxf. H. 127, b, No. 228.
 तुरग 1) a) Bez. der Zahl sieben (wegen der sieben Rosse des Sonnengottes) Ind. St. 8, 386.
 तुरगनीलताल m. Bez. eines best. Tactes Verz. d. Oxf. H. 87, a, 10. — Vgl. तुरगलीलक.
 तुरगनाथ m. N. pr. des Oberhauptes einer Secte Verz. d. Oxf. H. 231, a, 34.
 तुरश्रवम् m. N. pr. eines Mannes PANKAV. Br. 9, 4, 11. — Vgl. तोरश्रवम्, तौरश्रवस.
 तुरष्क N. pr. eines Landes Verz. d. Oxf. H. 30. ०देश 332, b, 15. ०स्थान 339, a, 35. b, 34. तुरष्क ein fürstliches Geschlecht 332, b, 4. — Vgl. तुरष्क.
 तुरिष्ठाण N. pr. eines Landes Verz. d. Oxf. H. 339, a, 2.
 1. तुरीय 2) Verz. d. Oxf. H. 228, a, 23. WEBER, RĀMAT. Up. 342. fg. 347. 349.
 2. तुरीय, तुरीयं यत्नम् ein Quadrant Verz. d. Oxf. H. 230, a, 38; vgl. u. तुर्य 3).
 तुरुष्क 1) pl. Verz. d. Oxf. H. 233, a, 7. 8. sg. ein Mann vom Volke der T. KATHAS. 37, 37. fg. 40.
 तुर्य 2) Verz. d. Oxf. H. 236, a, 2. ०संधि WEBER, RĀMAT. Up. 349. Der Schol. zu Buḷg. P. 6, 3, 12 umschreibt तुर्य durch सर्वसाक्षिन्. — 3) ०यत्न ein Quadrant WILSON, Sel. Works 1, 23 (तुर्य०); vgl. oben 2. तुरीय.
 तुल् 3) नैतास्ते तुलयामि diese kann ich dir nicht gleichstellen VADDHA-KĀN. 12, 16. — 4) in gleichem Maasse besitzen, erreichen Spr. 187.
 — सम्, श्रुवापि ते संतुलयन्ति तत्तम् abwägen Spr. 4311.